

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **G. K.**,
skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 25 października 2023 r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 27 września 2022 r., sygn. akt II AKa 69/21,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu
z dnia 1 czerwca 2021 r., sygn. akt II K 34/20,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

wstrzymać wykonanie wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 września 2022 r., sygn. akt II AKa 69/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 1 czerwca 2021 r., sygn. akt II K 34/20.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy skazanego podniesiono m.in. zarzut rażącej obrazy przepisów prawa, stanowiącej bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., polegającą na udziale w składzie orzekającym Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie – SSA A. H. powołanego na urząd sędziego Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie w wyniku procedury z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o

zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). Autor kasacji w osobnym piśmie sformułował także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku, powołując się na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji w zakresie podniesionego zarzuty wystąpienia przesłanek określonych w art. 439 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Jak wskazuje się w orzecznictwie wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć (*res iudicata pro veritate accipitur*), który podlegają bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.). Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14, LEX nr 1566739; zob. też np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18, LEX nr 2506098; 26 lipca 2016 r., II KK 179/16, LEX nr 2075707; 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820, 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNwSK 2006/1/196, 8 września 2004, V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513*).

Nie przesądzając rzecz jasna ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, należy stwierdzić, że podniesiony w kasacji zarzut wystąpienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej – jego doniosłość oraz rysujące się pewne prawdopodobieństwo uwzględnienia – daje podstawę do skorzystania przez Sąd Najwyższy z uprawnienia przewidzianego w art. 532 k.p.k. Rzecz jasna ostateczne zbadanie trafności tego zarzutu oraz pozostałej argumentacji wyrażonej w kasacji nastąpi po wnikliwym przeanalizowaniu sprawy na rozprawie, jednak już

na tym wstępnym etapie postępowania kasacyjnego zachodzą podstawy do odstąpienia od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych orzeczeń.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[SOP]

[ms]